

Sygn. akt VIII C 417/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Martyniec

Protokolant: Anna Jakimów

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa **Gminy W.**

przeciwko **A. P.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. P. na rzecz strony powodowej Gminy W. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 6 stycznia 2012r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 13 listopada 2012 r. do Sądu Rejonowego w Lublinie, strona powodowa Gmina W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, domagała się zasądzenia od pozwanego A. P. kwoty 122,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 6 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów sądowych według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, iż pozwany w dniu 22 grudnia 2011 r. korzystał z tramwaju linii nr (...) we W. bez ważnego biletu. Na skutek przeprowadzonej kontroli, strona powodowa wystawiła pozwanemu wezwanie do zapłaty, w którym zobowiązała go do uiszczenia w terminie 14 dni kwoty 122,40 zł, na którą składają się kwota 120 zł tytułem opłaty dodatkowej i kwota 2,40 zł tytułem opłaty za przejazd. Wysokość przedmiotowych opłat wynika z uchwały Rady Miejskiej W. nr XXI/682/08 z dnia 15 maja 2008 r. w sprawie zmiany uchwały nr VIII/275/99 w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego. Termin do zapłaty wyznaczony przez stronę powodową upłynął bezskutecznie, w związku z czym ponownie skierowała ona do pozwanego wezwanie do zapłaty. Wezwanie to również okazało się bezskuteczne.

W dniu 7 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, od którego pozwany skutecznie wniósł sprzeciw, w związku z czym nakaz zapłaty utracił moc, a sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W uzasadnieniu sprzeciwu przyznał, iż korzystał ze wskazanego w treści pozwu środka komunikacji. Podniósł jednakże, iż posiadał przy sobie ważny bilet, jednakże w tym dniu bardzo źle się czuł, w związku z czym nie był w stanie go odnaleźć. Ponadto podniósł zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 grudnia 2011 r. pozwany A. P. poruszał się tramwajem, o nr (...), linii nr 17. O godz. 20.18 w pojeździe miała miejsce kontrola biletów przeprowadzona przez pracowników strony powodowej.

Pozwany posiadał ważny biletu na przejazd. Jednakże nie okazał go kontrolerom, gdyż nie mógł go odnaleźć. Kontrolerom przedstawił bilet nr (...) znaleziony w tramwaju, skasowany trzy dni wcześniej. W związku z powyższym kontroler wystawił wezwanie do zapłaty nr (...) zobowiązując pozwanego do zapłaty kwoty 122,40 zł, na którą składały się opłata za przejazd w wysokości 2,40 zł oraz opłata dodatkowa w wysokości 120 zł. Pozwany przyjął wezwanie do zapłaty poświadczając odbiór własnoręcznym podpisem. Po wyjściu z tramwaju odnalazł bilet.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty nr (...) z dnia 22.12.2011 r., k. 20;
- bilet MPK k. 49;
- przesłuchanie pozwanego k. 52.

W dniu kontroli pozwanego bolał ząb, w związku z czym źle się czuł. W dniu 26 grudnia 2011 r. pozwany zgłosił się na Szpitalny Oddział Ratunkowy 4 (...) Szpitala (...) we W. gdzie rozpoznano u niego obwodowe uszkodzenie nerwu twarzonego prawego.

Dowód:

- Karta informacyjna k. 50;
- Przesłuchanie pozwanego k. 52.

Pismem z dnia 27 lutego 2012 r., doręczonym w dniu 21 marca 2012 r., strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 122,40 zł, w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania.

Dowód:

- pismo z dnia 27.02.2012 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 30-31.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w przeważającej części.

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż pozwany A. P. podróżował w dniu 22 grudnia 2011 r. tramwajem linii numer (...). Pozwany nie kwestionował także faktu, iż w tramwaju przeprowadzona została kontrola biletu, a on okazał kontrolerom nieważny bilet znaleziony w tramwaju. Podnosił jednakże, iż w chwili kontroli miał przy sobie ważny bilet, ale nie mógł go odnaleźć.

Po analizie całokształtu okoliczności faktycznych niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, iż roszczenie strony powodowej zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

W ocenie Sądu zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności twierdzenia pozwanego, który wskazywał, iż posiadał skasowany bilet. Przedłożył on bowiem skasowany, o właściwej godzinie, bilet na przejazd tramwajem, w którym miała miejsce kontrola. Jednakże Sąd stoi na stanowisku, iż okoliczność ta nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia kwestii czy jest on obowiązany do zapłaty opłaty dodatkowej. Przepisy prawa przewozowego jednoznacznie bowiem wskazują, w jakim przypadku podróżny może zostać zwolniony z obowiązku uiszczenia opłaty dodatkowej, jeżeli podczas kontroli nie okazał biletu. Mianowicie

zgodnie z art. 33a ust 3-5 ustawy prawo przewozowe, w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty. W razie stwierdzenia braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty. Pobrana należność za przewóz i opłata dodatkowa, po uiszczeniu opłaty manipulacyjnej odpowiadającej kosztom poniesionym przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego, podlegają zwrotowi, a w przypadku wezwania do zapłaty - umorzeniu, w przypadku udokumentowania przez podróżnego, nie później niż w terminie 7 dni od dnia przewozu, uprawnień do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu. W razie posiadania przez podróżnego ważnego dokumentu przewozu, którego nie miał podczas przejazdu, do zwrotu i umarzania należności za przewóz i opłaty dodatkowej stosuje się przepis ust. 4 zdanie drugie.

Jak wynika z tego przepisu pozwany posiadając ważny bilet na przejazd, którego nie okazał podczas kontroli, mógł zwolnić się z obowiązku zapłaty opłaty dodatkowej przedkładając posiadany bilet, w terminie 7 dni. Jednakże pozwany nie dochował tego aktu staranności. W związku z tym, w ocenie Sądu obecnie brak jest jakichkolwiek podstaw do nie uwzględnienia roszczenia strony powodowej o zapłatę opłaty dodatkowej.

Sąd nie przychylił się do argumentacji pozwanego, który wskazywał, iż w tym dniu bardzo źle się czuł, w związku z czym nie był w stanie odnaleźć biletu. Sąd zważył, że powód o pomoc lekarską zwrócił się dopiero kilka dni później. Ponadto, jak wynika z dowodu z przesłuchania pozwanego, złe samopoczucie nie stanęło na przeszkodzie temu, aby pozwany odnalazł w tramwaju inny bilet i posłużył się nim w trakcie kontroli.

Na uwzględnienie nie zasługiwał także podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia. Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej- trzy lata. Stosownie zaś do treści art. 77 ust. 1 prawa przewozowego, stanowiącego przepis szczególny w stosunku do art. 120 k.c. roszczenia dochodzone na podstawie ustawy lub przepisów wydanych w jej wykonaniu przedawniają się z upływem roku. Mając zatem na uwadze, iż strona powodowa w dniu 13 listopada 2012 r. wniosła przedmiotowe powództwo, nie nastąpiło jego przedawnienie.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze powyższe, Sąd uznał żądanie strony powodowej za usprawiedliwione w części dotyczącej opłaty dodatkowej w wysokości 120 zł. Z uwagi natomiast na fakt, iż pozwany posiadał bilet na przejazd brak było podstaw do zasądzenia na jej rzecz kwoty 2,40 zł tytułem należności za przejazd, dlatego też Sąd oddalił powództwo w tym zakresie.

Zapłatę odsetek ustawowych od ww. kwoty uzasadniała treść art. 481 § 1 k.c., z którego wynika, iż w przypadku opóźnienia się przez dłużnika ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Roszczenie strony powodowej było wymagalne już w dniu 5 stycznia 2012 r., zatem zasadne było żądanie odsetek od dnia 6 stycznia 2012 r.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec, jak w punkcie I i II wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu oparto o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w przepisie art. 98 k.p.c., z którego wynika, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Strona powodowa wygrała niniejszą sprawę w przeważającej części, dlatego też Sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, na które składają się opłata od pozwu w wysokości 30 zł oraz kwota 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W tym stanie rzeczy, o kosztach postępowania orzeczono, jak w punkcie III wyroku.